

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Macrob., eruditiores particulam, Et, ad expositionem positam volunt. Alii eos Jovem & Junonem esse volunt, horum enim praecepsum esse munus, juvare mortales, atque inde utriusque nomen. Alii Castorem & Pollucem Deos magnos vocari periusum habere. Sed quoniam in nullo deorum magis, quam in diis Penatibus & Poete & Historici occupantur, tum ipsa vetus Romanorum religio tam multa, tam sepe de his in medium protulit, haud quaquam ab instituto negotio alienum fecero, si super his aliquid ex remotoe vetustate repetier. Pallantis filiam legimus, cum Dardano in Arcadia nuberet, dotis nomine munera Palladis attulisse, scutum quippe breve ccelo lapsum, quod Palladium appellaret, cumque hujusmodi scuto, magnorum deorum simulacra. Orta autem seditione in Peloponneso, Dardanum inde cum uxore & magna Arcadum manu vertitile solum, atque in Samothraciam navigasse, ubi dotalibus muneribus templum erexit, quibus occultas instituit ceremonias, ut sacra ea separaret a vulgi cognitione. Simulachra itaque in subterraneo specu condidit, quae non cum inde in Asiam transmigraret, secum advexit, & in Dardania a se nuncupata collocavit. Ilus cum Ilion adificasset, eo deos ipsos transtulit. Aeneas ex incendio Trojano ablatus in Italiam vexit, eosque Lavinii posuit. Ascanius in suam Albam traduxit, pulcherrimo illis templo adificato. Verum aucti sequenti nocte Penates, nullo ferente, Lavinium rediisse, ostia clausa inventa, parietes integros, & tectum nulla in parte violatum: quo miraculo motum Ascanium, aucti, sexcentos curatores Lavinium misisse, qui sacra custodirent, praefectumque his antistitem Egestum nomine. Idem deum Romam translati cum urbem approbassent, nequaquam abierunt. Cumque eos Romani in urbis Imperiorum sui custodes admisissent, ne per vim aut dolum auferri possent, eos in subterraneo, ut Dardanus fecerat, specu, templo ibi dedicato, posuerunt. In quo quidem templo id principale religionis observabatur, ut spuere nefas esset. Ad hoc specu, & pristinum Dardani institutum, Virgilii allusit, cum scripsit:

*Antid. l. 7.**Xternumque adyis effert penetralibus ignem.*

Nam sacra Penatibus sine Vesta nunquam fieri solita, sed una cum Vesta semper illi colebantur. Quid vero Vesta foret, declarat Naso:

Nec tu aliud Vestam, quam vivam intellige, flamnam.

Et Sinon apud Virgilium, ubi se Penatum offensam vereri simulat, si patriæ secreta hostibus prodit, cuius cura Penatibus credita:

*Antid. l. 1.**Vos, aterni ignes, & non violabile vestrum.**Tellor numen, ait.*

Sed quoniam de Vestali igne, & diis Penatibus alibi etiam differimus, hoc pro loco commemo-
rare sufficiat.

DII TUTELARES. CAP. XXX.

Hinc Plan-
tus in Mo-
stellaria,
Nimio plus
sapio sed si,
Bila quid
*pila vocabantur, ferro subtili prefiga trigono novem unciarum, sive pedali, que scutis insixa non possent
abscindi, & loricam facile perrumperent.*

DE FRAMEA. CAP. XXXI.

Framea vocabulum, & id genus teli, Germanicum est, de quo Cornelius Tacitus in Germanorum moribus in hunc modum scribit: *Hastas, vel ipsorum vocabulo Frameas gerunt, angusto & brevi ferro: sed ita acris, & ad usum habili, ut eodem telo, prout ratio poscit, vel continuo vel eminus pugnant.* Ita Eques scuto frameaque contentus est.

MORS. CAP. XXXII.

In Divinis literis framea, ut & alia telorum genera mortis hieroglyphicum habetur. Ita Theologi
eo Psalmi loco: Erue a framea Deus animam meam.

DE